

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: X. X., narozená dne X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2021 č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2021 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 5. 2021 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o nepřiznání výplaty nemocenského žalobkyni po uplynutí podpůrní doby dnem 17. 12. 2020.

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Žalobkyně poukázala na názor uvedený v napadeném rozhodnutí, dle kterého byla zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí připravena k vyzvednutí dne 7. 5. 2021, žalovaná za den doručení považovala 17. 5. 2021, žalobkyně si zásilku vyzvedla dne 20. 5. 2021, 15-denní lhůta k podání odvolání uběhla dne 1. 6. 2021 a odvolání bylo žalobkyní podáno dne 4. 6. 2021. Měla za to, že k tvrzenému opožděnému podání odvolání došlo v důsledku protiprávního jednání žalované, která porušila § 19, § 20, § 23 a § 24 správního řádu a zásady správního řízení.
3. Vytýkala správnímu orgánu, že pro doručování zásilky zvolil Českou poštu, s.p., i když je všeobecně známo, že je extrémně problematická a doručování neprobíhá v souladu s právními předpisy, to je známo i z judikatury (např. rozhodnutí NSS ze dne 14. 11. 2019 č.j. 6 As 126/2019-21), jde o porušení § 19 odst. 2 správního řádu. Správní orgán si mohl zvolit i jiného provozovatele poštovních služeb, sám správní orgán odpovídá za řádné doručení písemnosti.
4. Žalobkyně popírala, že by při doručování zásilky X (obsahující prvostupňové rozhodnutí) nebyla dne 7. 5. 2021 ve 12:04 hodin přítomna na doručovací adrese, naopak tam přítomna byla, neboť se nacházela v pracovní neschopnosti, byla povinna se tam zdržovat, vycházky měla povolené od 13:00 do 18:00, její zvonek byl funkční. Na dané adrese se tento den nacházel také manžel žalobkyně pan J. K., nar. X, který pracoval z domova, k důkazu navrhla jeho svědeckou výpověď či čestné prohlášení (tj. k tvrzení, že k pokusu o doručení ten den ve 12:04 hodin nedošlo). Tvrdila, že je všeobecně známo, že doručovatelé České pošty si ulehčují práci a nepokoušejí se adresátům doručit zásilky v místě doručení, tomu by odpovídaly i časové údaje na zásilce, kdy je mezi pokusem o doručení a jejím uložením na poště uvedeno pouhých 30 minut, ačkoliv se na trase nacházejí desítky jiných doručovacích míst. Tím došlo k porušení § 19 a § 20 správního řádu.
5. Byl porušen též § 23 správního řádu, neboť žalobkyně dne 7. 5. 2021 ani později neobdržela do domovní schránky oznámení o neúspěšném doručení s poučením dle § 23 odst. 5, ačkoliv se v místě doručení řádně označená schránka nacházela. Z toho je patrné, že příslušný zaměstnanec se o doručení žalobkyni nepokusil, ani jí neinformoval o uložení zásilky. Tvrdila, že se v domě žalobkyně v rozhodném období nejedná o ojedinělý případ, kdy nebylo řádně doručováno, k tomu navrhla provedení důkazu sdělením paní S. K. ze dne 5. 11. 2021.
6. Z výše uvedeného dovozovala, že nebyly splněny podmínky pro fikci doručení zásilky dle správního řádu; nedošlo k pokusu o doručení, nebylo vloženo oznámení s výzvou k vyzvednutí zásilky a s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky. Den 7. 5. 2021 tedy nelze považovat za určující z hlediska běhu desetidenní lhůty ke vzniku fikce doručení.
7. Uvedla, že o vydání původního rozhodnutí se dozvěděla až dne 20. 5. 2020 od MUDr. P. P., jejího ošetřujícího lékaře, u kterého byla na pravidelné kontrole, jemu bylo prvostupňové rozhodnutí rovněž doručeno, tento lékař může dané skutečnosti potvrdit formou svědecké výpovědi nebo čestného prohlášení. Žalobkyně se ihned poté téhož dne dostavila na pobočku poskytovatele poštovních služeb, kde si zásilku bez problémů vyzvedla, při vydávání zásilky poskytovatel poštovních služeb neupozornil žalobkyni, že lhůta pro vyzvednutí již uplynula, žalobkyně tak neměla racionální důvod pochybovat, že k vydání zásilky došlo v souladu s právními předpisy a v průběhu 10-denní lhůty určené k uložení. Při řešení reklamace nedoručení zásilky zaměstnanec České pošty ústně potvrdil

žalobkyni, že Česká pošta pochybila, když dne 20. 5. 2020 byla zásilka na poště stále připravena k vyzvednutí. Žalobkyně se tedy oprávněně domnívala, že odvolání podává včas. Pro úplnost uvedla, že po celou dobu správního řízení byla aktivní, spolupracovala se správním orgánem, nevyhýbala se doručování písemností, pravidelně telefonicky urgovala správní orgán, přičemž nebyla při těchto hovorech informována, že rozhodnutí již bude vydáno během několika dnů, neočekávala tedy, že jí bude v květnu 2021 rozhodnutí doručováno, nelze tedy žalobkyni vinit z toho, že by nebyla bdělá svých práv.

8. Poukazovala na to, že žalovaná měla k dispozici informaci, že k vyzvednutí zásilky došlo až po uplynutí desetidenní úložní lhůty, tj. dne 20. 5. 2021, to mělo žalovanou upozornit na možné nesrovnalosti při doručování, správní řízení je postaveno na zásadě zjištění materiální pravdy, skutečný stav věci však v případě doručení prvostupňového rozhodnutí neodpovídá formálním dokumentům.
9. Shrnuje, že při doručování prvostupňového rozhodnutí došlo k zásadním porušením právních předpisů, v důsledku čehož nenastaly podmínky pro tzv. fikci doručení, a odvolání žalobkyně nelze považovat za opožděné. Nebylo možné využít institutu navrácení v předešlý stav dle správního řádu. Zamítnutím odvolání jako opožděného došlo ke zkrácení práv žalobkyně, neboť prvostupňové rozhodnutí bylo nezákonné z důvodu nedostatečného zjištění skutkového stavu a nepřezkoumatelné z důvodu nedostatečného odůvodnění. K důkazu navrhla informaci o zásilce RR743703028CZ (obsahující prvostupňové rozhodnutí), lékařské zprávy ze dne 20. 5. 2021 a ze dne 27. 10. 2021, svědecké výpovědi nebo čestná prohlášení (dle uvážení soudu), výslech účastníků.
10. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení a žalobkyni bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, námitky považovala za nedůvodné, rekapitulovala obsah správního spisu, v rámci odvolacího řízení bylo zjištěno, že prvostupňové rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 4. 5. 2021 a vydáno dne 6. 5. 2021, podle § 24 odst. 1 správního řádu bylo žalobkyni doručeno dne 17. 5. 2021, neboť bylo připraveno k vyzvednutí dne 7. 5. 2021, k osobnímu převzetí písemnosti došlo až dne 20. 5. 2021, tj. po dni doručení, prvostupňové rozhodnutí obsahovalo též poučení dle § 68 odst. 5 správního řádu o možnosti a způsobu podání odvolání, dle § 83 odst. 1 správního řádu 15-denní odvolací lhůta počala běžet následující den po doručení rozhodnutí, tedy od 18. 5. 2021 a marně uplynula dnem 1. 6. 2021, rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 2. 6. 2021. Poštovní zásilka obsahující odvolání byla podána k poštovní přepravě až dne 4. 6. 2021, tedy po uplynutí lhůty k podání odvolání, odvolání tak bylo podáno opožděně. Podle § 92 odst. 1 správního řádu, správní orgán opožděně podané odvolání zamítne, shledá-li však předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné odvolání jako podnět k takovému řízení, avšak důvody pro jejich zahájení shledány nebyly, prvostupňové rozhodnutí je věcně správné, poukázala na to, že právní úprava nestanoví, z jakých konkrétních podkladů má lékař orgánu nemocenského pojištění při posuzování pracovní neschopnosti po uplynutí podpůrné doby vycházet, a to s výhradou § 66 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Z toho vyplývá, že stanovisko ošetřujícího nebo jiného lékaře je pouze jedním z podkladů pro samotný výsledek lékařského posouzení. Uvedla, že lékař

orgánu nemocenského pojištění posuzuje zdravotní stav pojištěnce především na základě vlastního uvážení, k dalším lékařským zprávám může přihlídnout, ale není povinen se jimi řídit. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Replika žalobkyně

12. Žalobkyně ve své replice polemizovala s názorem žalované ohledně povinných podkladů pro prvostupňové rozhodnutí, namítala, že lékař v posudku o zdravotním stavu ze dne 26. 4. 2021, kterým byl podkladem prvostupňového rozhodnutí, vycházel výhradně z lékařských zpráv, které byly více než šest měsíců staré, nepopisovaly tedy aktuální zdravotní stav žalobkyně v době vydání rozhodnutí. Měla za to, že žalovaná se k těmto námitkám nevyjádřila, nevyjádřila se ani k dalším namítaným vadám prvostupňového rozhodnutí (zejm. nepřezkoumatelnosti). Závěrem uvedla, že žalovaná pochybnosti o doručování prvostupňového rozhodnutí a důkazy předložené žalobkyní nijak nevyvrátila.

V. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 22. 1. 2021 žalobkyně podala žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby.
14. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 4. 5. 2021, správní orgán I. stupně v něm rozhodl tak, že se žalobkyni výplata nemocenského po uplynutí podpůrčí doby dnem 17. 12. 2020 nepřiznává. Rozhodnutí obsahuje poučení, dle kterého je možné proti němu podat odvolání k žalované do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to prostřednictvím správního orgánu I. stupně. Na dodejce připojené k tomuto rozhodnutí je uvedeno, že adresát (tj. žalobkyně) nebyl zastížen, proto je obálka s písemností připravena k vyzvednutí od 7. 5. 2021, adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení o následcích nevyzvednutí. Dále je zde vyznačeno, že uložená obálka s písemností byla vyzvednuta dne 20. 5. 2021, což je stvrzeno též podpisem přijímající osoby.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala, na odvolání je uvedeno podací razítko správního orgánu I. stupně dne 8. 6. 2021, rovněž je připojena kopie obálky, dle které byla zásilka podána k poštovní přepravě dne 4. 6. 2021.
16. Napadené rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 28. 6. 2021, odvolání bylo jako opožděné zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu. Žalovaná shledala, že prvostupňové rozhodnutí bylo vyhotoveno dne 4. 5. 2021 a vydáno dne 6. 5. 2021, podle § 24 odst. 1 správního řádu bylo žalobkyni doručeno dne 17. 5. 2021, neboť bylo připraveno k vyzvednutí dne 7. 5. 2021, k osobnímu převzetí písemnosti došlo až dne 20. 5. 2021, tj. po dni doručení, prvostupňové rozhodnutí obsahovalo poučení dle § 68 odst. 5 správního řádu o možnosti a způsobu podání odvolání, dle § 83 odst. 1 správního řádu 15-denní odvolací lhůta počala běžet následující den po doručení rozhodnutí, tedy od 18. 5. 2021 a marně uplynula dnem 1. 6. 2021, rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 2. 6. 2021. Poštovní zásilka obsahující odvolání byla podána k poštovní přepravě až dne 4. 6. 2021, tedy po uplynutí lhůty k podání odvolání, odvolání tak bylo podáno opožděně.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

18. Soud k projednání dané věci nařídil ústní jednání na den 2. 12. 2022, neboť bylo prováděno dokazování. Žalovaná se z ústního jednání omluvila a odkázala na své stanovisko, žalobkyně se k ústnímu jednání, ač řádně předvolána (doručení předvolání fikcí dne 3. 11. 2022), bez omluvy nedostavila.
19. Podle ust. § 19 odst. 2 správního řádu *není-li možné písemnost doručit prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, lze ji doručit také prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Správní orgán zvolí takovou poštovní službu, aby z uzavřené poštovní smlouvy vyplývala povinnost dodat poštovní zásilku obsahující písemnost způsobem, který je v souladu s požadavky tohoto zákona na doručení písemnosti.*
20. Podle ust. § 23 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. (odst. 1) Písemnost se uloží a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím. (odst. 3) Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. (odst. 4)*
21. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*
22. Podle § 83 odst. 1 správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*
23. V dané věci je předmětem sporu, zda bylo žalobkyni řádně doručeno prvostupňové rozhodnutí, resp. zda byly naplněny všechny předpoklady pro závěr o doručení rozhodnutí fikcí podle § 24 správního řádu.
24. Z výše uvedených ustanovení správního řádu vyplývají podmínky, které musí být splněny k naplnění fikce doručení: a) v případě neúspěšného pokusu o doručení musí být adresátovi zanecháno v domovní schránce nebo na jiném vhodném místě poučení a výzva, b) písemnost musí být pro adresáta připravena k vyzvednutí celých 10 dnů. Nastanou-li tyto podmínky, považuje se písemnost pro účely dalšího řízení za doručenou, fikce doručení nastává bez dalšího, není zde žádný prostor pro správní uvážení.
25. V daném případě soud ze správního spisu, konkrétně z dodejky připojené k prvostupňovému rozhodnutí, zjistil, že dne 7. 5. 2021 byl učiněn v místě bydliště žalobkyně neúspěšný pokus o doručení, přičemž žalobkyni byla ponechána výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením o následcích nevyzvednutí, téhož dne 7. 5. 2021 byla zásilka připravena k vyzvednutí.
26. Dále soud poukazuje na to, že žalobkyni bylo zasláno předvolání k soudnímu jednání, a to do vlastních rukou (tj. obálkou typu I.) na jí označenou adresu bydliště, která je zároveň místem jejího trvalého pobytu, změnu adresy soudu nenahlásila. Zásilka se však vrátila soudu zpět se zprávou pošty, že byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 24. 10. 2022, adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl, avšak zásilka vyzvednuta nebyla, po uplynutí úložní doby zásilka nemohla být vložena do schránky, neboť adresát

nemá schránku. Soud nechal zaslat žalobkyni dané předvolání opakovaně, a to obálkou typu III., předmětná zásilka se však vrátila soudu opět zpět se zprávou pošty, že žalobkyně nemá schránku.

27. Soud při jednání provedl dokazování listinnými důkazy navrženými žalobkyní, a to čestným prohlášením ze dne 2. 11. 2021 manžela žalobkyně pana J. K. (viz č.l. 22 soudního spisu), datum narození dne X, bytem X, ze kterého plyne, že dne 7. 5. 2021 pracoval doma v rámci home office na uvedené adrese, ve společné domácnosti se žalobkyní, a to po celou dobu pracovního dne, dle prohlášení v uvedený den neproběhl žádný pokus o doručení pošty, poštačka nezvonila, v tento den ani v následujících dnech nebylo do poštovní schránky vloženo žádné oznámení o uložení zásilky, přičemž poštu ze schránky vyzvedává převážně prohlašující osoba.
28. Soud dále provedl k důkazu sdělení ze dne 5. 11. 2021 paní S. K. (viz č.l. 23 soudního spisu), jednatelky společnosti X, dle kterého daná společnost má dlouhodobě problém s doručováním pošty na adrese X, jde zejména o karty pojištěnců VZP pro zaměstnance, které jim VZP posílala opakovaně i několikrát.
29. Soud též provedl k důkazu informaci o zásilce X, dle které dne 7. 5. 2021 ve 12:04 nebyl adresát zastižen a téhož dne ve 12:33 byla zásilka předána k uložení na ukládací poštu.
30. Soud neprováděl dokazování účastnickým výsledkem žalobkyně, neboť se k jednání nedostavila. Soud neprováděl k důkazu lékařské zprávy ze dne 20. 5. 2021 a 27. 10. 2021, neboť jejich obsah nemůže mít vliv na posouzení otázky, zda v dané věci došlo k fikci doručení či nikoli, z hlediska naplnění fikce totiž není podstatné, kdy se žalobkyně o vydání prvostupňového rozhodnutí dozvěděla, rovněž není sporu o tom, že prvostupňové rozhodnutí se do faktické dispozice žalobkyně dostalo dne 20. 5. 2021. Ze stejných důvodů soud neprováděl dokazování svědeckým výsledkem MUDr. P. P.
31. Nejvyšší správní soud již opakovaně vyložil, že doručenka zakládá vyvratitelnou domněnku správnosti údajů na ní uvedených. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) ve svých rozhodnutích zdůraznil, že ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí nejprve unést břemeno tvrzení; musí tedy předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobila doručení a údaje na doručence zpochybnit tím, že vytvářejí věrohodnou verzi reality, že předmětná zásilka doručena nebyla (srov. rozsudky ze dne 27. 4. 2006, č.j. 2 Afs 158/2005 - 82, ze dne 19. 12. 2013, č.j. 7 As 97/2013 - 22). Ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předeštit jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č.j. 9 As 65/2009 - 61).
32. V posuzovaném případě však žalobkyně domněnku správnosti údajů na dodejce nevyvrátila, neprokázala jinou srovnatelně pravděpodobnou verzi reality. Předně soud nemohl provést výslech žalobkyně. Jediným potenciálně relevantním důkazem předloženým žalobkyní, je tak prohlášení jejího manžela, které obsahuje pouhé popření toho, že by předmětného dne byl učiněn pokus o doručení a bylo do poštovní schránky vhozeno oznámení o uložení zásilky. V této souvislosti však soud poukazuje na to, že poučení a výzva nemusejí být adresátovi zanechány pouze v domovní schránce, ale též na jiném vhodném místě. Soud též uvedené prohlášení nepovažuje za věrohodné z toho důvodu, že soudu se zásilka obsahující předvolání k jednání zasláná žalobkyni dvakrát vrátila se zprávou, že žalobkyně nemá schránku, nelze tudíž vyloučit, že ani tehdy

poštovní schránkou nedisponovala (nebo jí neměla řádně označenou), a poučení a výzva jí po neúspěšném pokusu o doručení byla zanechána na jiném vhodném místě (např. na vývěsce v domě). Toto prohlášení tak fikci doručení nevyvrací. Ani sdělení ze dne 5. 11. 2021 paní S. K. soud nepovažuje za způsobilé vyvrátit domněnku správnosti údajů na dodejce, neboť její prohlášení týkající se problémů s doručováním na adrese X, je pouze obecné, neuvádí žádná konkrétní pochybení, ani jejich četnost, ani časové období, ke kterému se vztahuje, nelze z něj tudíž usuzovat nic, co by se mohlo nějak vztahovat k případu žalobkyně. Informace o doručování zásilky X pak naopak dokládá, že k pokusu o doručení zásilky i k zanechání výzvy, a dále pak k uložení na poště skutečně došlo. Žalobkyně pak žádné další důkazy, které by mohly být ve věci relevantní, nepředložila, mohlo by se jednat např. o reklamaci doručování zásilky u České pošty, avšak nic podobného žalobkyně neuplatnila.

33. Soud dále konstatuje, že z pouhé skutečnosti že mezi časem, kdy mělo dojít k pokusu o doručení (12:04), a časem uložení zásilky na poště (12:33), byla prodleva 29 minut, nelze a priori dovozovat, že se jedná o údaje neodpovídající realitě, resp. smyšlené, neboť tvrzení žalobkyně o počtu doručovacích míst na trase mezi jejím bydlištěm a poštou je pouhou nedoloženou hypotézou.
34. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzované věci byly zcela naplněny podmínky pro použití fikce náhradního doručení prvostupňového rozhodnutí dle § 24 odst. 1 správního řádu, přičemž k doručení zásilky došlo dne 17. 5. 2021. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány nedostatky při doručování, jsou bezpředmětné i námitky ohledně porušení § 19 odst. 2 správního řádu a nesprávném výběru poskytovatele poštovních služeb žalovanou.
35. Je pak nerozhodné, kdy si žalobkyně po uplynutí úložní doby rozhodnutí fakticky převzala, tato skutečnost již nemá na okamžik doručení rozhodnutí žádný vliv, k doručení by došlo, i kdyby si žalobkyně rozhodnutí vůbec nevyzvedla, (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015 č.j. 5 As 26/2014-19). Soud dále poukazuje na rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2008 č.j. 5 As 44/2007-93: *„Doručení správního rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004 nastává marným uplynutím desetidenní lhůty; pozdější faktické převzetí rozhodnutí nemá na právní účinky doručení již žádný vliv. Důkazní břemeno ohledně tvrzení o nemožnosti vyzvednout si písemnost ve stanovené lhůtě, o jejímž běhu a právních důsledcích jejího marného uplynutí byl účastník v oznámení o uložení písemnosti poučen, stíhá účastníka řízení, nikoli správní orgán.“*
36. Na účinnost fikce doručení nemá vliv ani skutečnost, že zásilka se po uplynutí úložní doby (tj. po dni 17. 5. 2021) stále nacházela na pobočce České pošty a nebyla bezprostředně po uplynutí úložní doby vhozena do schránky (za předpokladu, že by žalobkyně takovou schránkou disponovala) či vrácena správnímu orgánu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016 č.j. 3 As 241/2014-41 totiž na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta. Nedošlo k žádnému pochybení, pokud byla zásilka dne 20. 5. 2021 žalobkyni vydána, neboť byla adresátem zásilky, přičemž poučení jí bylo zanecháno již společně s výzvou k jejímu vyzvednutí dne 7. 5. 2021, z žádného právního předpisu naopak nevyplývá, že by měla být žalobkyně při faktickém převzetí zásilky pracovníci České pošty či následně správním orgánem opakovaně poučována.

37. Soud má za to, že žalobkyně se z převzaté zásilky mohla a měla dozvědět, že zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí již dne 7. 5. 2021 a od tohoto dne počala běžet desetidenní lhůta, s jejímž uplynutím zákon spojuje účinky doručení zásilky, není-li zásilka vyzvednuta dříve před jejím uplynutím, mohla tedy zjistit, že k doručení zásilky v právním slova smyslu došlo již dne 17. 5. 2021. Přesto, vyzvedla-li si žalobkyně zásilku dne 20. 5. 2021, zbývalo ještě 12 dnů ze lhůty, kdy měla možnost podat včasné odvolání (která marně uplynula dne 1. 6. 2021). I pokud by žalobkyně měla o okamžiku doručení prvostupňového rozhodnutí pochybnosti, měla dostatek časového prostoru, aby odvolání podala včas.
38. Soud dospěl k závěru, že žalovaná nepochybila, pokud odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podané žalobkyní k poštovní přepravě dne 4. 6. 2021 podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítla jako opožděné.
39. Vzhledem k tomu, že předmětem daného řízení byla pouze otázka včasnosti podaného odvolání, nepřezkoumával již soud prvostupňové rozhodnutí z věcného hlediska, neboť to nečinila ani žalovaná, a k námitkám týkajícím se správnosti prvostupňového rozhodnutí se již pro nadbytečnost nevyjadřuje.
40. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 2. prosince 2022

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

samosoudkyně